

Početak je nove školske godine i puno je priča o djacima prvacima, a i o ostalim učenicima kao i o njihovim učiteljima. Ovo me je sve podsetilo na moje prve dane u osnovnoj školi, a i na razdoblje nižih razreda kada se o djacima brine jedna te ista osoba - učiteljica ili učitelj.

Iako nemam podataka o učitelju Slavku, kao što su datumi rođenja, smrti, ili još neki važni detalji iz njegovog života, važno mi je da je bio Starčevac, a i da je bio moj učitelj. Učitelj Slavko rođen je u Starčevu. Otac mu je bio Milutin Đurišić, dugogodišnji službenik u starčevačkoj Opštini još iz perioda pre Drugog svetskog rata. Imena majke se ne sećam, no kao i svim Đurišćevima, kuća im je bila u Velikom sokaku. Sam početak mog školovanja tj. polazak u prvi razred generacije 1953. čini mi se da je bio dosta buran za nas prvačice. Generacija je bila dosta brojna, ne samo nas rođenih Starčevaca, nego se već osetio i priliv doseljenika u Starčevo. Nekako u isto vreme dogadjala se smena generacija starčevačkih starih učitelja. Iz tog razloga trebalo je i povećati broj prosvetnih radnika, a i podmaladiti učiteljski kadar. Tako smo mi u samo nekoliko prvih nedelja promenili nekoliko učitelja, sve dok se nije pojavio učitelj Slavko Đurišić. Njegovim dolaskom za nas učenike situacija se normalizovala i znali smo da će nam on biti učitelj do kraja četvrtog razreda. Mislim da mu mi nismo bili prva generacija učenika s kojima je počeo svoju karijeru, ali smo mu bili prva starčevačka generacija učenika. Odmah se to videlo po njegovom držanju i pristupu kako nama učenicima, tako i prema samom učiteljskom poslu. Učitelj Slavko iako je bio generacijski blizu s nekim našim roditeljima, još nije bio oženjen, očigledno iz razloga što je službovao negde izvan rodnog mesta i daleko od roditeljske kuće. Možda i zbog njegove mirne naravi, kao i njegov tata, nije se posebno isticao i delovao je uvek smirenog. Škola je bila razbacana oko tadašnjeg centra tj. parka, a jedan deo i u, kako smo zvali, Donjoj školi, tako nije niti bilo pomagala za nastavu. Ovde je dolazila do izražaja snalažljivost našeg učitelja, kako bi nama učenicima olakšao učenje i savladavanje gradiva. Kod samog pisanja i učenja slova, pomagala baš nešto nisu bila potrebna, ali zato kod učenja sabiranja i oduzimanja pomagala su bila drvca napravljena od vrbovog pruća i rezana na istu dužinu, pa povezana sve po deset s guminicama. Iako smo mi, seoska deca, bili dosta samostalni za svoje doba, učitelj Slavko se o nama brinuo, kao za vlastitu decu i dok smo bili u školi, osim što nam je bio učitelj, bio nam je i tata i mama zajedno. U slučaju da nije mogao s nama izaći na kraj, kako se kaže, ili kad smo napravili neki nestaošluk, tek u tom slučaju je zvao roditelje na razgovor, a onda smo stradali. Inače, učitelj Slavko pravdu je delio na svoj način. Još u to doba bilo je dozvoljeno kažnjavanje učenika. Za neposlušnost ili za nemir stajalo se u čošku, licem okrenutim prema zidu, ali se moralo slušati nastavu, za nepažnju na časovima ili za neznanje bila je spremna i "magareća" klupa, a za neku veću grešku, naročito za izazivanje nereda, bio je spremjan lenjir, s kojim nas je sekomice znao udariti po skupljenim prstima. Morali smo biti i jako uredni, podšišani, oprane i očišćene uši, nokti podrezani, a i odeća nam je morala biti čista. Za to su bili zaduženi razredni higijeničari koji su zabeležili svaki nedostatak, pa ako neko nije na vreme bio podšišan, dobio je malo potezanja za zulufe, što je izrazito bilo bolno, a da ublažiš bol sve si se propinjao na prste. Bilo je tu i pedagoških mera i kazni u slučaju da su bila prekršena neka pravila ponašanja prema učitelju i školskom sistemu.

Rastali smo se na kraju četvrtog razreda, ne znam koliko je još generacija Starčevaca vaspitavao, a mislim da je to radio na isti način kao i sa nama. Moje poslednje vidjenje s njim bilo je negdje kada je generacija 1953. slavila prvi put susret generacije. Na susretu generacije

O STARČEVIMA - Slavko Đurišić, učitelj

Napisao Vinko Rukavina
subota, 10 oktobar 2015 12:02

---

kada smo obiležili 40 godina više nije bio s nama.